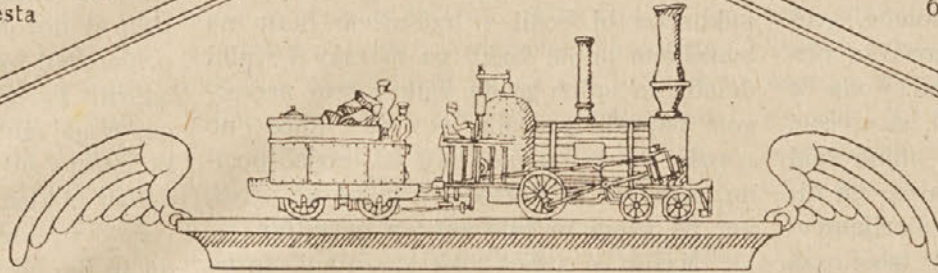

Izhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu.
 Излази првих дана у мјесецу. — Посамежна штев.
 2 Din. — Поједини број 2 Din. — Поједини
 број 2 Дин. — Редакција и администра-
 ција у Лјубљани, Дунајска цеста
 бр. 58.

Ljubljana - Лjubљана. — Letna naročnina 24 Din. —
 Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња прет-
 плата 24 Дин. — Редакција и администра-
 ција у Лjubљани, Дунајска цеста
 бр. 58. — Odgovorni urednik
 Ivan Cek.

STROJNI KURJAČ

Гласило „Удруженја курјачев државне жељезнице кралјевине SHS в Лjubљани“.

Zakaj nam je bil potreben lasten strokovni list?

Ko smo lanskega leta ustanovili naše društvo z namenom, da v njem organiziramo vse naše kurjače, ki so sposobni vršiti kurjaško službo, smo se dobro zavedali, da brez lastnega strokovnega glasila ne bo mogoče tako razviti društveno delovanje in izpopolniti organizacijo društva, kakor bi si želeli in kakor bi bilo potrebno. Zatorej smo zbrali vse sile in napeli vse moči, da bi nam bilo mogoče stopiti v doglednem času pred kurjaško javnost tudi s tiskano besedo, da ji v našem strokovnem listu pojasnimo delo in uspehe našega društva. Ta trenotek je sedaj, eva, napočil; sedaj lahko damo izraza svojemu prepričanju v nadi, da nam bo naš list trajno in uspešno služil kot živ in učinkovit izraz našega napredovanja.

Da pa se bodo mogli kurjači uveljaviti, je potrebno, da se vsi oni kurjači, ki še niso v našem društvu, takoj vpišejo v društvo, kamor spadajo in to je v društvo kurjačev. Tovariši, dovolj je bilo tiste nezavednosti v naših vrstah, da smo bili na vse strani raztreseni, organizirani v posameznih organizacijah, in da smo se zapuili, da nas zastopajo, ljudem, ki niso naše stroke poznali niti malo, ali boljše rečeno, prav nič. Danes smo si povsem na jasnem, da bi nas vse tiste organizacije, ki so nas zastopale doslej, odslej zastopale tako, da bi v doglednem času izgubili te tiste bore malo pravice, ki smo si jih pred leti z muko in težavo priborili. Kajti oni niso hoteli ali niso znali razumeti in uvideti, da gredo tudi kurjaču gotove pravice kakor vsakemu drugemu železničarju. Ti nekdanji naši zastopniki iz poedinih organizacij so mislili, saj kurjač je

itak zadovoljen z nekakimi obljubami, in bi bilo škoda časa, da bi za te ljudi kaj posredovali ali zanje kaj naredili in ukrenili. Zato pa je spregledal že vsak kurjač, na kako napačno pot ga vodijo ta društva. Sami voditelji poedinih organizacij so nas dovedli do tega, da smo ustanovili svoje strokovno kurjaško društvo! Vse naše prošnje in prizadevanja, da bi nam pomagali izboljšanje našega težkega položaja, niso pri njih nič zalegle.

Zato pa in ker smo videli, da tem gospodom ni za delo v organizacijah, in ker smo tudi videli, da so se ozirali na nas le toliko, da smo jim s svojim trdo in krvavo zasluženim denarjem skrbno polnili blagajne, se je končno vendarle zdrnila iz dolgega spanja naša lastna zavest, da tako ne more iti dalje, in prišli smo do spoznanja, da nas naesh spanje vede prej v pogubo in propast kakor pa k zboljšanju našega položaja.

Videli pa smo tudi, kako so se začele druge stroke dramiti in zbirati svoje sile v lastnih strokovnih organizacijah. In mi naj bi zaostali?

Ni bilo drugega izhoda, kakor da ustanovimo lastno strokovno kurjaško društvo v trdnem prepričanju, da bomo sami znali najboljše zagovarjati svoje pravice. Ko je bilo društvo ustanovljeno, je nastala — kakor uvodoma povedano — sama po sebi tudi potreba po lastnem glasilu, iz katerega naj bi članstvo zvedelo o delu in uspehih društva. Brez lastnega glasila ne bi mogli člani, ki so tako raztreseni po posameznih kurilnicah in žive vsled tega ločeno od drugih tovarišev in od sedeža društva, biti natančno poučeni o faktičnem stanju društva. In kakor sledi iz vsega tega, da nam je bil lasten list nujno potreben, tako se bodo mogli obratno čla-

ni iz njega poučiti, kako nam je bilo lastno društvo neobhodno potrebno. In ne samo člani! Tudi oni tovariši, ki še stoje pri strani, bodo prišli do tega spoznanja. Uvideli bodo, da ni zanje druge poti, kot da se pridružijo naši organizaciji, da bomo združeni vsi kot en moč v našem strokovnem društvu; ker le s skupnim in poštenim delom se bomo nekoč približali zaželjenemu cilju.

Zatorej kličem vsem tovarišem: vi, ki še niste člani našega društva, pristopite in okrepite naše vrste, vi pa, ki ste že pod okriljem našega društva, ostanite mu zvesti, žrtvujte se zanj in podpirajte zlasti naš list, ki nam bodi mentor (vodnik), za katerim moramo korakati vsi kurjači iz cele naše kraljevine SHS. J. R.

Kam jadramo?

Nehote se prime dandanes marsikdo za glavo ter se vpraša: kam jadramo? To vprašanje si stavi vsak treznomislec človek, oni, ki si v srcu želi, da bi naš narod živel, in to tudi nižji sloji, ne pa životaril. To vprašanje si stavi oni, ki opazuje, kako se narodno in državno premoženje hote uničuje. In res, kam jadramo pod temi razmerami? Odgovor: v pogubo in nesrečo!

Mislimo namreč na železniški park, v prvi vrsti na stroje. Stroj je človeku podoban. On dela in gara na vse pretege, nalaga se mu, kar je le mogoče in še več in preveč; kajti kakor človek, bi moral imeti tudi stroj svoj počitek; imeti bi moral potreben material dobre kakovosti; kakor bi moral imeti človek zadostno in delu primerno hrano, tako bi moral imeti stroj zadostno in pravo količino onega ma-

terijala, ki ga nujno potrebuje, ki ga pa danes ni. Niti človek, ki s strojem ravna, niti stroj sam nimata danes, kar neobhodno potrebujeta.

Kadar prideš s strojem domov, greš navadno v skladišče, da nabaviš za prihodnjo vožnjo potrebni material. Toda če dobiš polovico tega, kar bi rad, si srečen. So stvari, ki se jih pri stroju nujno rabi kot: stekla za vidne vodne kazalce, teh ni; stekel za rubrikatorje v materialnem skladišču sploh ne poznajo več; mašilo za mašilke je najslabše kakovosti in se moraš še čutiti srečnega, če ga sploh dobiš; repičnega olja nema. Da ne bomo dalje naštevali, omenjamo, da je podobno z vsem drugim materialom, ki bi se ga vedno pri stroju rabilo. In kar je najhujše, včasih se pripeti, da tudi onih stvari, ki prav morajo biti, ne dobiš.

Stopimo malo ven iz te prazne luknje in pogledajmo, kako je s popravo strojev. Ko se pride domov, strojevodja zapiše popravo v za to določeno knjigo. Če stroj nima takoj druge službe, se morda tudi kaj popravi. Pa se zgodi, da je stroj potreben, še predno se vrne iz nove službe, spet ravno istih popravil. In kjer tiči vzrok? Ko pride domov, opozori strojevodja delovodjo ali skupinovodjo na ta nedostatek (pomankljivo popravilo), delo ali skupinovodja se obrne na rokodelce, ki so popravilo izvršili in ti povejo, kako naj to ali ono prav popravijo, če pa nimajo pravega materiala; naredijo že, a jamčiti ne morejo za narejeno.

Zadeva s premogom ni prav nič drugača kot z ostalim materialom. Premog je slab, nepran, v njem je do polovice blata. Ko zakoriš, je v peči, mesto da bi gorelo, vse mrtvo. Taka gorivna snov je kot nalašč za uničevanje peči pri strojih. Višek vseh dobro uživajo v tem oziru stroji oz. kotli in kurjači, ki vozijo na Dolenjsko (Karlovac). V Karlovcu dobivajo stroji in sicer tudi oni, ki vozijo osebne vlake, kočevski premog. Pa da bi bil vlečan in čist! Ali je že spet stara pesem: premog je svež in polovica blata v njem. Pred vojno so napravili nekoč poskusno vožnjo s kočevskim premogom, ki so ga zmešali pol na pol z angleškim črnim. Pri vožnji je bil navzoč tehnik, inženjer. Vršila se je na progi Ljubljana - Jesenice. Ko so prišli v Podnart je velel dotični inženjer kočevski premog zmetati s tenderja. Ugotovil je namreč, da s s tem premogom ne da voziti, ker se z njim uničuje kotel in kurjač fizično toliko trpi, da bi moral v kratkem opešati. Omenil je, da se s tem premogom ne more voziti osebnih vlakov, tudi s polovično količino ne? Kdo pa danes kurjača vpraša, ali more ali ne? Ali bo opešal ali ne bo opešal? Vsi vemo, da nihče.

Dandanes so kurjači vsega zmogljivi. — Vozijo osebne vlake s samim kočevskim ugljenom; še ta je tak, da se ti, ko stopaš po njem, nabere na obutev toliko blata, kakor da bi hodil v najhujšem blatu na banaškem polju. Kako pa morajo ti trpini delati, da sploh pride vlak s tem premogom naprej, tega jih seveda nihče ne vpraša. Je to vseeno, tudi če kurjač pogine, samo da to stori doma in ne na progi, ker na progi bi bile seveda neprilike.

Mazilo je danes take kakovosti, da ne vemo, je li vredno, da se mazilo imenuje. Pa tudi tega ni dovolj. V kurilnici I. v Ljubljani ga imamo odmerjenega v tako pičli količini, da moramo voziti najmanj 20—30 km, ne da bi se kaj mazalo, posebno notranjih delov ne. Tako se vse drgne in škriplje, da je joj, a temu ni nikako čudo.

Tako se danes dela. Slab premog uničuje kotle, s premajhno količino slabega olja se uničujejo ostali deli strojev. Kurjači so pri tem reveži, da večji biti ne morejo. Kot se uničuje ves drugi material, tako se uničuje tudi človeški pod imenom kurjač. Ta revež mora delati na vse sile, mučiti se mora do skrajnosti, često od prevelikega napora opeša. Ko pa pride tako zmučen domov, se zahteva od njega, da povrh vsega drugega dela, ki ga je moral opraviti na progi, še v kurilniškem rajonu očisti svoj stroj. Če tega ne naredi, sledi kazen. Kazen je pa danes taka, da moraš, če si kaznovan z globo 5 Din, plačati še kolek za 20 Din. V mnogih slučajih je 25 Din kurjačeva dnevna plača! Mnogokrat bi kurjač še plačal ono globo, samo da se izogne onega dela, ko pride domov, toda kje naj si odščipne oni denar? Njegovi prejemki so tako pičlo odmerjeni, kakor je pičla odmera za stroj; in kakor mora stroj voziti zadnje km brez olja, tako mora tudi kurjač zadnje dni v mesecu izhajati brez sredstev, ker tisti skromni dohodki, ki jih prejema vsakega prvega, mu ne zadostujejo, da bi — reci: skromno — živel mesec dni.

Kadar perejo stroj, mora biti kurjač poleg, mora namazati vse pipice in skrbeti, da je armatura v redu, da nikjer nič ne piha, in kar piha mora popraviti. To je za nekak priboljšek kurjačem, saj je vendar znano, da o tej dolžnosti kurjačev v pravilniku ni nikjer govora. Tako se radi napram kurjačem. Ko gre za kako dolžnost, je pravilnik tu, česar ni v pravilniku, se pa na tablo napiše in — mora držati. Izkoriščajo nas na vseh koncih in krajih in gospodi ni za to, če mi trpimo, si ne predstavlja, da moramo pod to težo opešati. Gospoda na merodajnih mestih tega ne premisli ali noče premisliti. Če ji je mogoče, dodane zraven pravilnika še

kaj, češ, kurjač naj gara, saj za to je na svetu.

In res garamo. Na progi zaradi slabih strojev, vsled slabega materiala in ker še tega ni dovolj, pa ko pridemo domov. Ali priporočali bi vsem gg., ki so v pravilniku naprtili kurjačem toliko dela še poleg onega, ki ga zahteva stroj sam, in vsem onim, ki hočejo še mimo pravilnika kurjače z delom obkladati, naj napravijo samo eno vožnjo v vlogi kurjača, in prepričani smo, da se jim ne bi ljubilo, ko bi prišli domov, še očistiti stroj. Brez dvoma bi bil vsak izmed teh gospodov po tem poskusu drugega mišljenja. Dasi vemo, da gospodje navedenega poskusa ne bodo storili, vendar apeliramo na nje, naj nam na kak način našo usodo ublažijo. Ako so merodajni gospodje res na mestu, ako so res pravi državotvorci in ljudje, sposobni socialnega umevanja, si bodo vzeli k srcu, kar se dogaja z vsem železniškim materialom: s stroji in z nami bednimi reveži. Kakor boli srce marsikaterega izmed zadnjih delavce, ko vse to opazuje, tako si bodo morali tudi gg. položiti roko na srce in se vprašati: Kam jadramo? Nujno potrebno je, da zaobrbejo krmilo, da ne zajadramo preko strmih pečin v propast.

Mi bi tega ne želeli, ker smo to našo, nam nadvse drago državo pomagali graditi i mi. Trpeli smo zanjo in bi želeli, da vsakdo dela v njeno dobrobit, da vsakdo zida in dela za blagor celokupnosti. Kdor pa tega noče, naj gre tja, kamor ga vleče domovinska ljubezen.

Čiščenje strojev.

Čedna in snažna lokomotiva je ponos strojevodje in kurjača. Dobro. Da se snaga ohrani, je pač njuna skrb, oziroma kurjač je tisti, ki mora za to skrbeti. Prvič mora to vsled tega, ker predpisi tako velevaljo, drugič, ker prebije tri četrtine svojega življenja na lokomotivi in to sam dobro ve, da ni vseeno, prebije li tri dele svojega življenja na čistem prostoru ali v kraju polnem nesnage, mrčesa in bacilov.

Kurjači dobro znamo, da je snaga prvi pogoj zdravja, znamo tudi, da je vsaka umazanost vir bolezni. Zato radi osnažimo oni prostor, kjer se nahajamo, dobro vedo, da nam ga sicer ne bode nihče. Nastane pa vprašanje: s čim naj čistimo? — Morda z onimi odpadki, ki jih dobivamo, da jih rabimo pri čiščenju? Ko jih primeš in z njimi podrgneš po kotlu, postane kotel ves kosmat. Videti je kot kaka stara bunda. Pri vsej dobri volji si s takim materialom ne moreš pomagati. Kar smo imeli krp doma, smo jih že davno znosili na stroje, ker za čiščenje strojev so, kar

poznamo sedaj materijala, krpe še najpripravnejše. Dokler smo mogli, smo si ž njimi pomagali, zdaj ko jih nimamo več, smo podobni onemu, ki se je v gnojnici pral. Uprava je danes revna, nema kritja, da bi nabavila potreben materijal, krpe so najbrže drage, zato jih pa ni. Od kurjača se pa le zahteva, da je vse v redu in čisto, da se okoliš, v katerem prebivata s strojevodjo, vedno osnaži. Činitelj, od katerega se vse to zahteva, in ki mu je dolžnost, paziti na red in snago se zove garač, pardon, kurjač.

Vprašali bi mi kurjači, ali se od vseh strok zahteva, da si sami očedijo okoliš, v katerem se nahajajo, oziroma kjer službo opravljajo? So kategorije, ki izvršujoč svojo službo, prebijejo v službenem prostoru le eno tretjino svojega življenja in še manj. Pa nikomur se ne pojavi v glavi misel, da bi jim zaukazal, naj si sami očistijo prostore, v katerih vršijo svojo službo. Za to so določene druge osebe, ki jim vse lepo očistijo in očedijo, tako da, kadar pridejo, dobijo vse v najlepšem redu in čisto. V tem oziru smo kurjači pač srečni. Mi si svoj prostor sami osnažimo in si tako prihranimo vsaj eno jezo, namreč to, da se nam ni treba jeziti nad onim, ki bi nam slabo očistil.

V. R.

Dopisi.

Zbog oskudice prostora ovaj dopis nismo mogli donijeti u zadnjem broju našeg lista, pa ga eto donášamo danas:

Šuti sim, šuti i trpi tam, ali dalje se neda ovako, jer ovo, što se ovdje radi, ne bi ni pas s maslom pojeo a kamoli jedan čovjek, gladni i potrebni radnik, progutać.

Naročito je zahtjevala direkcija Zagreb, da se imadu sve ložionice pobrinuti, da listine za kilometražu i premiju za mjesec novembar pošalju na odobrenje za isplatu tako, da bi se po mogućnosti novac već prije katoličkog Božića mogao izdati železničarima katolicama.

U X kako za isplatu plaće — za ložioničko osoblje — tako i za isplatu kilo-

metraže novac izručiva šef stanice glavaru ložione, koji ujedno i isplaćuje. U zadnje doba počeo je taj g. šef jako malo računati o tom, da mu je dužnost zasluženi novac u redu isplaćivati; zaboravio je, da se njemu prema postojećim naredbama nalaze u dužnost, da nakon što je primio listine, t. j. nakon što zna, da mora spremiti i predati novac, ga u istini spremi i preda; nego je počeo kaprice praviti pak u prvom drži po 8 dana zatajene listine a u drugom, kad ih već deveti — deseti dan i donese na svjetlo božje, gnjavi s time, da nema tobože novaca, kao da mi neznamo, s koje strane vjetar duše.

I tako smo mi katolici ostali bez kilometraže za Božić, koju još i danas nismo primili, prenuda leže listine već nekih 12 dana kod šefa stanice, a kojemu nije ni na kraj pameti palo, da novac skupi in uruči ga za isplatu.

Prema tome ne bi škodilo, da bi se bilo s koje strane tom tako komodom g. šefu pokazalo zube i čestitalo mu na tako svjesnom vršenju svojih dužnosti, jer ovo nije sada prvi put, već se ovo fala Bogu ponovilo evo već treći put.

Notorno je, da svaki siromašni ložać jedva čeka taj nesretni prvi, jer dabome na njega opet čeka kućegazda, mljekarica, pa trgovac, kod kojeg se služi. Prisiljeni smo na ovaj način do znanja staviti g. šefu, da ćemo u buduće kod takovih slučajaja poslužiti se sredstvom, da će se česati i obazirati bolje na postojeće već prije spomenute naredbe, da on ima u roku od 24 sata skupiti novac.

Lozači X-ske ložione.

Neka ne misle naši članovi, da su time, što su pristupili našem udruženju već potpuno ispunili svoju dužnost. Nego neka drže, da je njihova prva dužnost, da aktivno nastupaju u korist udruženja. A to će učiniti na taj način, da agitiraju među svojim drugovima i prijateljima, koji još nisu u našem udruženju, da pristupe, te da ponesu inicijativu za stvaranje podružnica u one ložione, gde ih još nema. I nema ih

još u većini naših ložiona! Kada dodju u susjedne ložione neka ne propuste nijedne prilike a da ne bi agitirali za naše stručno udruženje! Kad će se to sistematički i konsekventno izvršiti, bit ćemo združeni u krepku falangu, koja će moći i da krepko nastupa za svoja prava. S toga, drugovi, na rad, da sprovedemo u najkraće doba organizaciju i da ne zastanemo na pô puta!

Нека не мисле наши чланови, да су тиме, што су приступили нашем удружењу већ потпуно испунили своју дужност. Него нека држе, да је њихова прва дужност, да активно наступају у корист удружења. А то ће учинити на тај начин, да агитирају међу својим друговима и пријатељима, који још нису у нашем удружењу, да приступе, те да понесу иницијативу за стварање подружница у оне ложионе, где их још нема. И нема их још у већини наших ложиона! Када дођу у сусједне ложионе нека не пропусте ниједне прилике а да не би агитирали за наше стручно удружење! Кад ће се то систематички и консеквентно извршити, бит ћемо здружени у крепку фалангу, која ће моћи и да крепко наступа за своја права. С тога, другови на рад, да спроведемо у нај краће доба организацију и да не застанемо на по пута!

ZAHVALA.

Podpisani se vljudno zahvaljujem vsem tovarišem za obilo spremstvo k večnemu počitku na zadnji poti moje soproge. Posebno se še zahvaljujem društvu kurjačev za venec in podporo 1500.— Din. Še enkrat najlepša hvala!

Franc Vežin.

V tiskovni sklad so prispevali:

Hajnšek Vinko 20.— Din
Rakar Franc 10.— Din.
Erjavec Anton, 10.— Din. — Skupaj 40.— Din.

Darovalcem najlepša hvala! Ostalim tovarišem: posnemajte!

Pravila

Udruženja kurjačev državne železnice kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani.

Člen XIII. Društveni odbor.

§ 20. Društveni odbor sestoji iz predsednika, dveh podpredsednikov in 7 odbornikov, ki jih voli občni zbor za dobo enega leta. Najkasneje 8 dni po občnem zboru se mora vršiti prva seja novega odbora, na kateri se mora novi odbor konstituirati. Tozadevni sklep se mora obja-

Pravila

Udruženja ložača državne železnice kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u Ljubljani.

Čl. XIII. Odbor udruženja.

§ 20. Odbor udruženja sastoji se iz predsednika, 2 potpredsednika i 7 odbornika, koje bira glavna skupština za vreme jedne godine. Najkasnije 8 dana posle glavne skupštine mora da se vrši prva sednica novog odbora, na kojoj mora novi odbor da se konstituiše. Dofični zaključak

Правила

Удружења ложача државне Железнице Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца у Љубљани.

Чл. XIII. Одбор удружења:

§ 20. Одбор удружења састоји се из председника, двоју потпредседника и 7 одборника, које бира главна скупштина за време једне године. Најкасније 8 дана после главне скупштине мора да се врши прва седница новог одбора, на којој мора нови одбор да се конституише.

viti v naslednji številki društvenega glasila. Na tej seji se odobri tudi poslovnik odbora.

Člen XIV. *Delokrog odbora.*

§ 21. Odbor je pravomočni predstavnik društva in edini upravičen odločati in razpravljati o društvenih zadevah. Odbor sme zastopati odbornik s tozadevnim pooblastilom odbora. Odborove seje sklicuje predsednik najmanj enkrat na mesec. Odbor vodi vse društvene posle v smislu pravil in sklepov občnega zbora, upravlja društveno premoženje, skrbi, da društvo zadošča svojemu namenu, sprejema, odklanja ali izključuje člane, odloča o podelitvi pravovarstva in podpor, v kolikor je predvideno v predležeh pravilih. Sklicuje redne letne ali izredne občne zборе, shode, zborovanja in sestanke, podaja lastno in računsko poročilo in predlaga občnemu zboru svoje predloge. Odbor je sklepčen, ako je zastopana absolutna večina odbornikov. Za sprejetje sklepa je potrebno, da glasuje za predlog absolutna večina, za sklepe tičooe se društvenega premoženja pa je treba dvetretjinske večine. Pri enakosti glasov predlog propade. Vsi društveni spisi in dopisi morajo nositi društveni žig, podpis predsednika in tajnika, v denarnih zadevah pa podpis blagajnika.

Člen XV. *Zaupniki.*

§ 22. Za vsako progo ali edinico si članstvo izbere zaupnika. Delokrog zaupnikov določi odbor.

Člen XVI. *Razsodišče.*

§ 23. Razpore nastale iz društvenih zadev med člani ali članstvom in odborom razsoja razsodišče, ki ga skliče predsednik. Vsaka skupina izvoli po dva zastopnika in ti zastopniki izberejo skupno iz članstva petega člana, predsednika razsodišča. Ako izvoljeni razsodniki ne pridejo k seji, ima odbor pravico imenovati namestnike iz članstva. Sklepa se z večino glasov. Protiv razsodbi razsodišča ni pritožbe.

Člen XVII. *Razpustitev društva.*

§ 24. V slučaju prostovoljne ali uradne razpustitve društva, se razdeli društveno premoženje med podpore potrebne člane, njihov vdove in sirote.

Ček Ivan, kurjač, Rus Jožef, kurjač, Lisjak Franc, kurjač, Sadar Alojz, kurjač, Bakšič Franc, kurjač, Zbašnik Josip, kurjač.

Štev. 15.343.

Pričujoča pravila sem vzel na znanje v Ljubljani, dne 4. julija 1924. Veliki župan ljubljanske oblasti.

Za njega: Načelnik:
Kremenšek m. p.

Žig.

Veliki župan ljubljanske oblasti.

mora da bude objavljen u idućem broju glasila udruženja. Na ovoj sednici mora i poslovnik odbora da bude odobren.

Čl. XIV. *Područje odbora.*

§ 21. Odbor pravomočni je predstavnik udruženja i jedino ovlašćen, da odlučuje i raspravlja o prilikama udruženja. Odbor može da bude zastupan od odbornika sa odnosnim povlašćenjem odbora. Odborove sednice sazivlje predsednik barem jedan put mesečno. Odbor vodi sve poslove udruženja u smislu pravila i zaključaka glavne skupštine, upravlja imanjem udruženja, stara se da udruženje zadovoljava svojoj svrsi, prima, otklanja ili isključuje članove, odlučuje o podeljenju pravne zaštite i potpora, kako je predvidjeno u ovima pravilima. Sazivlje redovite godišnje i vanredne glavne skupštine, sabranja i sastanke, predloži sopstven i računski izveštaj i stavlja glavnoj skupštini svoje predloge.

Odbor je zaključljiv, kad je zastupana apsolutna većina odbornika. Za primanje zaključka potrebno je, da glasa za predlog apsolutna većina, a za zaključke odnoseće se na imanje udruženja potrebna je dvotrećinska većina.

U slučaju jednakosti glasa predlog odbijen je. Svi spisovi i dopisi udruženja moraju da budu snabdeveni pečatom udruženja, potpisom predsednika i tajnika, a u novčanim poslovima potpisom blagajnika.

Čl. XV. *Pouzdanici.*

§ 22. Za svaku prugu ili jedinicu članovi izaberu pouzdanika. Područje pouzdanika dolučuje odbor.

Čl. XVI. *Izabrani sud.*

§ 23. Sukobe nastale iz prilika udruženja izmedju članova ili izmedju članova i odbora rešuje izabrani sud, kojeg sazivlje predsednik. Svaka skupina izabere po dva zastupnika, a ti zastupnici izaberu zajedno izmedju članova petog člana, predsednika suda.

Kad ne bi izabrani suci došli na sednicu, imatće odbor pravo, da imenuje zamjenike izmedju članova. Zaključuje se većinom glasova. Protiv rešenja izabranog suda nema žalbe.

Čl. XVII. *Raspustenje udruženja.*

§ 24. U slučaju dobrovoljnog ili uređovnog raspuštenja udruženja podeli se imanje udruženja medju potpore potrebne članove udove ili sirote.

Br. 15.343.

Ova pravila uzeo sam na znanje u Ljubljani, dne 4. srpnja 1924. Veliki župan ljubljanske oblasti.

Za njega: Načelnik:
Kremenšek m. p.

Pečat.

Veliki župan ljubljanske oblasti.

Дотнички закључак мора да буде објављен у идућем броју гласника удружења. На овај седници мора и пословник одбора да буде одобрен.

Чл. XIV. Подручје одбора:

§ 21. Оdbор правомочни је представник удружења и једино овлашћен, да одлучује и расправља о прilikама удружења. Оdbор може да буде заступан од одборника са односним повлашћењем одбора. Оdbор ове седнице сазивље председник барем један пут месечно. Оdbор води све послове удружења у смислу правилника и закључака главне скупштине, управља имањем удружења, стара се да удружење задовољава својој сврси, prima, otklanja ili isključuje članove, odlučuje o podeljenju pravne zaštite i potpora, kako je predvidjeno u ovima pravilima. Sazivlje redovite godišnje i vanredne glavne skupštine, sabranja i sastanke, predloži sopstven i računski izveštaj istavља glavnoj skupštini svoje predloge. Оdbор је закључив, кад је заступана апсолутна вечина, одборника. За приманье закључка потребно је, да гласа за предлог апсолутна вечина, а за закључке односеће се на имање удружења потребна је двотречинска вечина. У случају једнакости гласа предлог одбијен је. Сви списови и дописи удружења морају да буду снабдевени печатом удружења потписом председника и тајника, а у новчаним пословима потписом благајника.

Чл. XV. Поузданици:

§ 22. За сваку пругу или јединицу чланови изабери поузданика. Подручје поузданика долучује одбор.

Чл. XVI. Изабрани суд:

§ 23. Сукобе настале из прилика удружења између чланова или између чланова и одбора решује изабрани суд којег сазивље председник. Свака скупина изабере по два заступника а ти заступници изабери заједно између чланова петог члана, председника суда.

Кад неби изабрани суци дошли на седницу, иматче одбор прavo, да именује заменике између чланова. Закључује се većinom гласова. Против решења изабраног суда нема жалбе.

Чл. XVII. Распуштење удружења:

§ 24. У случају добровољног или уредовног распуштења удружења подели се умање удружења међу потпоре потребне чланове, удове или сиrote. Бр. 15343.

Ова правила узео сам на зnanje у Љубљани, дне 4. јула 1924.

Велики жупан љубљанске области за њега начелник: **Кременшек с. р.** Печат. Велики жупан љубљанске области